

ΠΑΙΔΕΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΟΔΟΣ

Τοῦ κ. JEAN Y. EICHENBERGER

Προέδρου Ἐπιτροπῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ Ἐπαγγελματικοῦ Προσανατολισμοῦ
τοῦ Συνδέσμου Γάλλων Βιομηχάνων

Ἡ πρόοδος δὲν δύναται νὰ ἐρμηνευθῆ ὡς ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἀτομικῆς εὐτυχίας, ποῦ ἀποτελεῖ ἔννοιαν ὑποκειμενικὴν καὶ ἀκαθόριστον. Δὲν ὑπάρχει εἰς τὸ πεδῖον αὐτὸ πρόοδος, ἀλλὰ μόνον, συντελουμένη κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν αἰώνων μεταβολή, εἰς τὴν ἰσορροπίαν μεταξὺ τῶν ἱκανοποιήσεων καὶ τῶν βλέψεων τοῦ ἀτόμου.

Παρὰ τὰς διατυπουμένας σήμερον ἐπικρίσεις κατὰ τῆς καταναλωτικῆς κοινωνίας καὶ αἱ ὁποῖαι ἔχουν ὡς αἷτια :

—Τὴν ἐπιθυμίαν ἀποκτήσεως περισσοτέρων ὕλικῶν ἀγαθῶν, ἐκδηλουμένην εἰς ὅλας τὰς χώρας καὶ ὅλα τὰ ἐπίπεδα.

—Τὴν συχνὰ σκανδαλώδη διαφθορὰν εἰσοδηματικοῦ ἐπιπέδου μεταξὺ τῶν διαφόρων πληθυσμῶν τῆς γῆς καὶ πολλάκις μεταξὺ τοῦ πληθυσμοῦ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς χώρας, ἡ πρόοδος δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῆ ἄλλως, εἰμὴ μόνον διὰ τῆς βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως καὶ τῆς εἰσόδου εἰς τὴν βιομηχανικὴν κοινωνίαν τῶν χωρῶν ποῦ σήμερον ἀποκαλοῦμεν ὑποαναπτύκτους.

Ἡ τῶν αὐτῆς θεώρησις τῆς προόδου δὲν ἠμπορεῖ βεβαίως νὰ ἀποστερηθῆ τοῦ ἠθικοῦ τῆς περιεχομένου.

Ἡ κοινωνία πρὸς τὴν ὁποίαν τείνομεν καὶ εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἀπολήξῃ ἡ πρόοδος, θὰ εἶναι ταυτοχρόνως κοινωνία εὐρυτάτης συμμετοχῆς, ἐντὸς τῆς ὁποίας κάθε ἄτομον θὰ ἔχῃ τὰς δυνατότητας νὰ ἀναπτύξῃ τὴν ἀτομικότητά του εἰς τὸν κύκλον τῶν ὁμάδων εἰς τὰς ὁποίας ἀνήκει.

Βεβαίως, ἡ πρόοδος ἀποτελεῖ συνάρτησιν τῆς παιδείας, ποῦ καθιστᾷ τοὺς νέους κληρονόμους τοῦ παρελθόντος, ἱκανοὺς νὰ ἀξιοποιήσουν τὰς συγχρόνους ἐμπειρίας εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον.

Ἡ παιδεία δὲν πρέπει νὰ περιορίζεται εἰς τὴν μὲν ὁμορφωσιν.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ καλύπτῃ τὰς τρεῖς πτυχὰς τῆς προσωπικότητος ἐνὸς ἀτόμου ἐντεταγμένου εἰς τῆς κοινωνίαν : τὰς γνώσεις, τὰς ἱκανότητας, τὸν χαρακτήρα.

Ἰδιαιτέρα προσοχὴ δεόν σήμερον νὰ ἀποδοθῆ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἱκανότητων καὶ εἰς τὸν χαρακτήρα. Ἡ διαμόρφωσις του ἀποτελεῖ τὸ μᾶλλον ἐπιγόν πρόβλημα διὰ τοὺς νέους.

Ἐπὶ τοῦ πεδίου τούτου, παρίσταται ἀνάγκη ὅπως τὸ σχολεῖον, καθὼς ἐπί-

σης και τὸ Πανεπιστήμιον ἀναλάβου τὸ καθήκον νὰ μάθουν εἰς τοὺς νέους νὰ ἐπικοινωνοῦν. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ διαμορφωθῇ κοινωνία συμμετοχῆς, ἐὰν οἱ ἄνθρωποι δὲν ἐπικοινωνοῦν μεταξύ των. Τοῦτο δεφείλουν νὰ τὸ διδαχθοῦν ὅλοι ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας.

Ἀπὸ τῆς νεαρᾶς ἡλικίας ἐπίσης, θὰ ἔπρεπε νὰ ἀρχίξῃ ἡ ἀσκήσις τῆς κρίσεως, δηλαδὴ ἡ ἀνάπτυξις τοῦ κριτικοῦ ἐκείνου πνεύματος ποὺ ἐπιτρέπει εἰς κάθε ἄτομον νὰ ἀντιπαραβάλλῃ τὰς ἰδέας μὲ τὴν πραγματικότητα τῶν γεγονότων.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς γνώσεις, εἶναι ἀπαραίτητον ὅπως οἱ νέοι, καθ' ὄλην τὴν διάρκειαν τῶν σπουδῶν των, διδάσκονται πῶς νὰ κατανοοῦν καὶ νὰ ἐρμηνεύουν τοὺς μηχανισμοὺς τῆς οἰκονομίας, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ εἶναι ἀκατάτοπιστοι, εἰς τὴν σημερινὴν κοινωνίαν, ὅπου τὰ οἰκονομικὰ πράγματα προσλαμβάνουν τεραστίαν σπουδαιότητα.

Ὁ ὄγκος τῶν γνώσεων ποὺ τίθεται σήμερον εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἀνθρώπων κατέστη τόσο μεγάλος, ὥστε ἡ συμβατικὴ ἐκπαίδευσις νὰ μὴ ἐπαρκῇ νὰ τὸν μεταδώσῃ. Ἡ ἐκπαίδευσις πρέπει, ὡς ἐκ τούτου, νὰ εἶναι συνεχῆς καὶ ἀδιάκοπος καθ' ὄλην τὴν διάρκειαν τῆς ζωῆς τῶν ἀτόμων.

Τοῦτ' αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὴν μόρφωσιν, δηλαδὴ τὴν προπαρασκευὴν διὰ τὴν ἐπαγγελματικὴν ζωὴν.

Ἡ μόρφωσις πρέπει νὰ εἶναι συνεχῆς καὶ ἀδιάκοπος καὶ νὰ ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς ἐπιταγὰς τῆς βιομηχανικῆς κοινωνίας, ἧτοι :

—Εἰς τὴν ἀνάγκην ὅπως εἰς κάθε νέον, παρέχεται μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν σπουδῶν του, ἡ δυνατότης νὰ εὑρῇ ἀρμόζουσαν ἀπασχόλησιν.

—Εἰς τὴν γεωγραφικὴν καὶ τεχνικὴν εὐκινησίαν ποὺ κατέστη ἀπαραίτητος δι' ὅλους τοὺς οἰκονομικοὺς παράγοντας.

—Εἰς τὰς ἐπιταχυνομένας μεταβολὰς τῆς τεχνολογίας καὶ τῶν μεθόδων ἐργασίας.

Καὶ εἰς τὸν τομέα αὐτὸν ἐπίσης, δὲν ἀρκεῖ ἡ ἀπόκτησις γνώσεων, ἀλλ' ἐπιβάλλεται, κυρίως διὰ τοὺς νέους, βελτίωσις τῶν ἱκανοτήτων των καὶ διαμόρφωσις τοῦ χαρακτῆρος των. Εἶναι, ἐξ ἄλλου, σκόπιμον ὅπως εἰς κάθε πρόγραμμα ἐπαγγελματικῆς ἐκπαίδευσως, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἐπιπέδου τῆς, περιλαμβάνεται καὶ ἡ ἐκμάθησις μιᾶς χειρωνακτικῆς ἐργασίας, εἰς τρόπον ὥστε οἱ νέοι νὰ ἀσκοῦν τὸ αἰσθημα τῆς ὑπομονῆς, τῆς προσπάθειας, τῆς ταπεινοφροσύνης, νὰ ἀποκοτῶν τὴν αἰσθησιν τοῦ πραγματοποιησίμου καὶ τοῦ ἀνεπίκτου ποὺ μᾶς παρέχει ἡ ἄμεσος ἐπαφὴ μὲ τὴν ὄλην.

Ἡ ἐπαγγελματικὴ μόρφωσις πρέπει ἐπίσης νὰ εἶναι συνεχῆς καὶ μόνιμος καὶ νὰ ἐκτείνεται καθ' ὄλην τὴν διάρκειαν τῆς σταδιοδρομίας, εἰς τρόπον ὥστε νὰ διατηρῆται εἰς ὕψηλὸν ἐπίπεδον ἢ ἀποδοτικότης μὲ ἀντάλλαγμα πλεῖονα ὀλικὰ ὠφέλη.

Οἱ ἡγέται τῶν ἐπιχειρήσεων εἶναι σήμερον, μᾶζι μὲ τοὺς φιλοσόφους καὶ τοὺς σοφοὺς οἱ σημαντικώτεροι παράγοντες μεταβολῆς τοῦ πολιτισμοῦ μας. Δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ μὴ ἐνδιαφέρονται διὰ τὰ μεγάλῃ ἠθικὰ καὶ ἀκόμη καὶ μεταφυσικὰ προβλήματα, ποὺ ἀπασχολοῦν τὴν κοινωνίαν.

Δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα ἐπίσης νὰ μὴ ἐνδιαφέρονται διὰ δραστηριότητας

πού έχουν βαρυτάτας συνεπειάς διὰ τὴν κοινωνίαν, δραστηριότητος πού ἴμπο-
ροῦν, εἴτε νὰ μᾶς ἀποσπάσουν ἀπὸ τὴν βιομηχανικὴν προϊστορίαν, εἰς τὴν ὁποίαν
ζῶμεν, εἴτε ἀντιθέτως νὰ μᾶς βυθίσουν ταχέως εἰς τὴν παρακμὴν.

Ἔχουν ἐπομένως χρέος νὰ ἐγκύψουν εἰς τὰ προβλήματα τῆς παιδείας, ἀκόμη
καὶ εἰς ἐκεῖνα πού δὲν ἔχουν ἄμεσον σχέσιν μὲ τὴν ἐπαγγελματικὴν μόρφωσιν.

Διότι ἂν ἡ παιδεία εὐρίσκεται εἰς τὴν ρίζαν ὄλων τῶν δυσχερειῶν τῆς ἐπο-
χῆς μας, περικλείει ταυτοχρόνως, ὅλας τὰς λύσεις τῶν δυσχερειῶν αὐτῶν καὶ τὴν
ἐλπίδα τῆς προόδου κατὰ τὰς ἐπερχομένας δεκαετίας.

Ἡ ἐκπαίδευσις προσωπικοῦ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων

Κατὰ τὴν ὀργανωθεῖσαν ὑπὸ τῆς UNICE Διακοινοτικὴν Συνάντησιν μὲ θέμα :
«Ἡ παιδεία ὡς παράγων προόδου καὶ οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως», ὑπεβλήθησαν
εἰσηγήσεις ἐπὶ τοῦ προβλήματος μορφώσεως καὶ ἐκπαιδεύσεως τοῦ προσωπικοῦ
τῶν μέσων καὶ μεγάλων βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, αἱ ὁποῖαι εἰς μίαν ἐποχὴν
ραγδαίαν τεχνολογικῶν προόδων ἀντιμετωπίζουν προβλήματα συνεχοῦς ἀναπτύ-
ξεως καὶ ἀναπροσαρμογῆς τοῦ διοικητικοῦ καὶ παραγωγικοῦ τῶν μηχανισμοῦ, εἰς
τὰς μεταβαλλομένας ἀνταγωνιστικὰς συνθήκας. Ἡ πρώτη ἐκ τῶν ἀνωτέρω δύο
εἰσηγήσεων, τῆς ὁποίας παρέχομεν κατωτέρω περίληψιν, ἐγένετο ὑπὸ τοῦ κ. M. P.
Willemen, προέδρου τῆς συμβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐπαγγελματικὴν ἐκ-
παίδευσιν τοῦ Συνδέσμου Βέλγων Βιομηχάνων.

Εἰς τὰς μεσαίας ἐπιχειρήσεις

Ἡ ἐπαγγελματικὴ ἐκπαίδευσις καὶ γενικῶς ἡ μόρφωσις τοῦ προσωπικοῦ
μᾶς ἐπιχειρήσεως μέσων διστάσεων παρουσιάζει ἰδιάζοντα προβλήματα, πού θὰ
πρέπει ἐπισταμένως νὰ ἐξετασθῶν. Πρὸς τοῦτο εἶναι ἀνάγκη, κατ' ἀρχὴν, νὰ
προσδιορισθῇ ἡ ἔννοια τῆς μέσης ἐπιχειρήσεως. Μολοντί εἰς ἐκάστην χώραν ἡ
διάστασις τῶν ἐπιχειρήσεων καθορίζεται μὲ κριτήρια τὴν ἐθνικὴν οἰκονομικὴν
ἀνάπτυξιν, ἐν τούτοις, κατὰ τρόπον γενικόν, μέσην ἐπιχείρησιν ἐν προκειμένῳ δυ-
νάμεθα νὰ θεωρήσωμεν ἐκείνην, πού δὲν διαθέτει τὰ μέσα οὔτε τὴν ἀρμοδιότητα
διὰ νὰ θέσῃ εἰς λειτουργίαν αὐτόνομον ὑπηρεσίαν ἐκπαιδεύσεως τοῦ προσωπικοῦ τῆς.

Ἡ ἀνάπτυξις κάθε ἐπιχειρήσεως προσδιορίζεται ἀπὸ τὸ στάδιον κατὰ τὸ
ὁποῖον οἱ τρεῖς ζωτικοὶ τομεῖς τῆς: ἡ πρόβλεψις, ἡ παραγωγή καὶ ὁ ἔλεγχος
ἀπαιτοῦν σχετικὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ εὐρίσκονται πρὸ τῆς ἀνάγκης νὰ ἐξυπηρετή-
σουν τὰς νέας ἀνάγκας τῶν διὰ τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν ἐξειδίκευσιν τοῦ προσωπι-
κοῦ των. Εἶναι αὐτονόητον ὅτι ἡ μόρφωσις τῶν νέων καὶ τῶν ἤδη ἐν ἐνεργείᾳ
στελεχῶν εἰς ἕκαστον ἐκ τῶν ἀνωτέρω τριῶν τομέων, ἀποτελεῖ σκοπιμότητα ἀπορ-
ρέουσαν ἐκ τῆς διαρθρώσεως τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τῆς δημιουργίας νέων, πού ἐξυ-
πηρετοῦν τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐπιχειρήσεων.

Βεβαίως ἰδεώδης μόρφωσις τοῦ προσωπικοῦ εἶναι ἐκείνη πού δύναται νὰ
προγραμματίσῃ αὐτοτελῶς μίαν ἐπιχείρησιν ἐν ὄψει τῶν συγκεκριμένων ἀναγκῶν
τῆς. Ἀλλὰ ἡ μέση ἐπιχείρησις, ὡς καθωρίσθη ἀνωτέρω, δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀνα-

λάβη παρόμοιον ἔγχειρημα, πού ἀπαιτεῖ σημαντικὰς ἐπενδύσεις, ὡς ἐκ τούτου δὲν εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ προσφεύγῃ εἰς ἐξωτερικὴν βοήθειαν.

Οὐδείς ἐκ τῶν ὑφισταμένων ἐκπαιδευτικῶν θεσμῶν, καίτοι οὗτοι εἶναι πολυάριθμοι, εἶναι εἰς θέσιν σήμερον νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς βιομηχανίας. Ὡς ἐκ τούτου παρίσταται ἀνάγκη ὅπως ἡ ἐν προκειμένῳ ἀνεπάρκεια τῆς ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως καλυφθῇ διὰ τῆς συλλογικῆς προσπάθειας καὶ δι' εἰδικῶν ἐκπαιδευτικῶν κατὰ κλάδους προγραμμάτων.

Ἡ συλλογικὴ προσπάθεια δημιουργίας τῶν νέων ἐκπαιδευτικῶν θεσμῶν διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς ἀνάγκης στελεχώσεως τῆς βιομηχανίας μὲ μορφωμένον προσωπικὸν πρέπει νὰ ἔχῃ τρεῖς κατευθύνσεις :

1. Νὰ ἐπηρεάσῃ τὰ προγράμματα τῆς στοιχειώδους καὶ μέσης ἐκπαίδευσως, καθὼς καὶ τὸ διδακτικὸν προσωπικόν, καὶ νὰ εἰσηγηθῇ μεταρρυθμίσεις, ὥστε νὰ δοθῇ ἔμφασις καὶ καθορισθῇ σαφῆς προσανατολισμὸς πρὸς τὴν ἐπαγγελματικὴν καὶ τεχνικὴν ἐκπαίδευσιν.

2. Νὰ συντονισθοῦν καὶ νὰ ὀργανωθοῦν αἱ διαφοροποιημέναι καὶ ἐγκατεσπαρμέναι σήμερον πρωτοβουλίαι πού ἀποβλέπουσιν εἰς τὴν μόρφωσιν προσωπικοῦ.

3. Νὰ προγραμματισθοῦν καὶ νὰ προσαρμοσθοῦν αἱ κατευθύνσεις τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐκπαίδευσως, εἰς τὰς συγκεκριμένας ἀνάγκας ἐκάστου βιομηχανικοῦ τομέως, μὲ βάσιν τὴν κτηθεῖσαν ἐμπειρίαν ἐξ ἀναλόγων ἐπιτυχῶν πρωτοβουλιῶν, εἰς διαφόρους χώρας.

Εἰς τὰς μεγάλας ἐπιχειρήσεις

Ἐπὶ τοῦ προβλήματος τῆς μορφώσεως καὶ ἐκπαίδευσως εἰς τὰς μεγάλας βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις, προέβη εἰς εἰσήγησιν ἐκ μέρους τοῦ Συνδέσμου Ἰταλῶν Βιομηχάνων ὁ κ. A. Gandolfi, διευθυντὴς τοῦ Τεχνολογικοῦ Ἰνστιτούτου τῆς ἐταιρίας Olivetti. Ἰδού, κατωτέρω, τὰ κύρια σημεῖα τῆς ἐν λόγῳ εἰσηγήσεως.

1. Προσαρμογὴ τῆς ἀναπτύξεως μιᾶς μεγάλης ἐπιχειρήσεως εἰς τὴν πρόοδον.

α. Στοιχεῖα τεχνολογικῆς ἐνημερότητος: Ἀντιμετώπισις τῶν ἐπιδράσεων τῆς θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς ἐρεύνης εἰς τὸ πεδῖον τῆς ἀναδιοργανώσεως καὶ ἀνανεώσεως τῶν τεχνικῶν μεθόδων καὶ τῆς παραγωγῆς.

β. Προβλήματα ὀργανωτικῆς ἀναπτύξεως: Ἀντιμετώπισις τῶν ἐπιπτώσεων πού ἔχει ἡ ἐφαρμογὴ τῆς διερευνητικῆς καὶ τῆς ἠλεκτρονικῆς ἀναλύσεως ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς λειτουργίας, τῆς διαρθρώσεως τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τῆς διοικήσεως τῆς ἐπιχειρήσεως.

γ. Προβλήματα ἐμπορικῆς ἀναπτύξεως: Σαφῆς καθορισμὸς τῆς σχέσεως μεταξὺ προϊόντος καὶ καταναλωτοῦ, ὡς αὕτη ἐκδηλοῦται εἰς τὰς διεθνεῖς ἀγορὰς καὶ ἐπεξεργασία συγχρονισμένων μεθόδων πωλήσεως καὶ διανομῆς.

2. Ἡ ἐκπαίδευσις ὡς στοιχεῖον τῆς πολιτικῆς ἀναπτύξεως τῆς ἐπιχειρήσεως. Στόχοι τῆς ἐκπαιδευτικῆς ἐπιτροπῆς:

— Διαμόρφωσις νοστοπρίας διεπομένης ὑπὸ πνεύματος ἀνανεώσεως, εὐπροσαρμόστου εἰς τὴν ἀλλαγὴν (σχέσις μεταξὺ τῆς ἐκπαίδευσως καὶ τῶν ἐπιβαλλομένων μεταβολῶν εἰς τὸν τεχνικὸν καὶ διοικητικὸν τομέα).

—Ἡ ἐκπαίδευσις πρέπει νὰ χρησιμεύῃ ὡς ὑποδομὴ εἰς τὴν ἔρευαν καὶ τὴν τεχνολογικὴν ἀνάπτυξιν καὶ νὰ εὐνοῖ πρωτοβουλίας ἐξασφαλιζούσας συνεχή τεχνικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν ἐνημέρωσιν τῆς παραγωγικῆς διαδικασίας (σχέσις μεταξὺ τῆς ἐκπαίδευσως καὶ τῆς ἐρεύνης).

—Ἐπιλογὴ τῶν πλέον προικισμένων στελεχῶν καὶ ἀνάπτυξις τῶν πνευματικῶν ἱκανοτήτων των (σχέσις μεταξὺ τῆς ἐκπαίδευσως καὶ τῆς σταδιοδρομήσεως).

β. Γενικὰ ἐκπαιδευτικὰ προβλήματα τῆς μεγάλης ἐπιχειρήσεως.

α. Μόρφωσις τῶν ἡγετικῶν στελεχῶν μὲ κατεύθυνσιν τὴν εὐελίξιαν, τὸν προσανατολισμὸν πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς ἀλλαγῆς καὶ προσαρμογὴν εἰς τὰς ἔθνικὰς συνθήκας.

—Ἐκπαίδευσις ἐρευνητῶν, προγραμματιστῶν καὶ τεχνικῶν τῆς παραγωγῆς, μὲ στόχον τὴν δυνατότητα προσαρμογῆς πρὸς τὴν πλέον προηγμένην τεχνολογικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν πραγματικότητα καὶ τὴν ἱκανότητα πραγματοποίησεως νέων προόδων.

—Ἐκπαίδευσις καὶ ἐξειδίκευσις τοῦ ἐργατικοῦ προσωπικοῦ μὲ ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν κατανόησιν καὶ τὴν ἀποδοχὴν τῶν ἐπιβαλλομένων, εἰς ἐργατικὸν ἐπίπεδον, ἀλλαγῶν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ διευκολύνεται ἡ λύσις τῶν ἀνακυπτόντων διοικητικῶν προβλημάτων καὶ γενικῶς τῶν θεμάτων προσωπικοῦ.

—Ἐκπαίδευσις τῶν διοικητικῶν στελεχῶν ἐπὶ τοῦ ρόλου τῆς ἠλεκτρονικῆς διερευνήσεως καὶ ἐπεξεργασίας στοιχείων εἰς τὴν διοίκησιν τῶν συγχρόνων βιομηχανιῶν.

—Ἐκπαίδευσις πωλητῶν εἰς τρόπον ὥστε νὰ καταστοῦν ἱκανοὶ νὰ διοχετεύουν εἰς τὴν παγκόσμιον ἀγορὰν ὁλοὲν τελειότερα προϊόντα.

Βασικὸς συντελεστὴς ἐπιτυχίας εἶναι ἡ

ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΟΛΗ

Εἰδικὴ Ἐπιθεώρησις ἐρεύνης προβλημάτων προβολῆς ἀγαθῶν, διαφημίσεως αὐτῶν, δημοσίων σχέσεων καὶ Marketing.

Μοναδικὴ ἔκδοσις εἰς τὴν Ἑλλάδα

Ἡ ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΣ ἐνδιαφέρει τὸν βιομήχανον, τὸν ἔμπορον, τὸν διαφημιστὴν, τὸν σύμβουλον δημοσίων σχέσεων, κάθε ἐπιχειρηματίαν δημοσιότητος.

Ἡ μόνη ἔκδοσις ποὺ δημοσιεύει μνηνιαῖα στατιστικὰ στοιχεῖα τῆς διαφημιστικῆς κινήσεως τῆς χώρας μας.

Πληροφορίαι καὶ συνδρομαί : Λεωφ. Συγγροῦ 4 — Τηλ. 910.079

Διευθυντής : Μ. Β. ΠΑΥΛΙΔΗΣ